

Iso Matinsuon suuralue, Muhos

Tuppelansuo

Tuppelansuon osa-alue kuuluu Iso Matinsuon osa-alueiden joukossa kaikkein selvimmin muista erottuviin, koska (1) kyseessä on keidassuo (viettokeidas, kooltaan ja morfologisesti tällä alueella eudstava), (2) alue on Tervasuon alueen rinnalla Ison Matinsuon alueen ´päiväretki-helmi´ pitkospuureitin, helposti tavoitettavien suomaisemien ja korkean ja ison kivennäismaasaarekkeen jätinkirkon takia ja (3) osa-alueella on Iso Matinsuon suur alueen edustavin sarakorpi (oligotrofinen sarakorpi ja luhtanevakorpi).

Vedenvirtauskuvionti on Tuppelansuon alueella juottien osoittamana erittäin selkeä, eteläpuoliskossa kohti koillista (kohti pohjoispuoliskoa), pohjoispuoliskossa kohti itää, lähellä olevaa Sanginjokea. Eteläpuoliskon viettokeidas on useiden minerotrofisten juottien halkoma (näkyvä hyvin ilmakuvulta). Pohjoisreunalla, Tuppelan kivennäismaan reunalla, on edustava laide (saranevaa), keskustan kuljut ovat pääosin alavälipintaista ombrotrofista lyhytkorsinevaa (*Sphagnum balticum*). Pääosa eteläpuoliskon suovesistä kertyy eteläpuoliskon koillisosassa olevan kivennäismaasaarekkeen taakse luonnontilaiseen sarakorpeen, joka siis on eteläpuoliskon ravinteisin paikka (luhtainen nevakorpi, mesotrofia). Sarakorvesta veden virtaus käy juottia pitkin kohti pohjoispuoliskoa, jossa ei tämän inventoinnin yhteydessä käyty. Pohjoispuolisko näyttää ilmakuvulta rahkaiselta ja kermi-kuljutopografain vallitsemalta alueelta, jota halkovat leveät, minerotrofiset nevuotit (vedet kohti itää).

Vedentulo kivennäismaalaidoilta eteläpuoliskoon on täysin vapaa (virtaus lounaasta koilliseen). Pohjoispuoliskossakin vedentulo lännestä suoaltaan juotteihin on lähes vapaa. Etelä- ja keskiosan välissä oleva ojitettu alue on karulla alueella, joten sen oletettu vaikutus pohjoisosaan saattaa olla pinta-alaan nähden vähäisehkö. Keskeisestä sarakorvesta koilliseen laskeva juotti on katkaistu yhdellä ojalla, millä seikalla täytyy olla vaikutusta. (Luonnontilaluokka 3).